

בש"פ 7383/14 - מדינת ישראל נגד שמעון קופר

בבית המשפט העליון

בש"פ 7383/14

לפני: כבוד השופט א' רובינשטיין

המבקשת: מדינת ישראל

נ ג ד

המשיב: שמעון קופר

בקשה להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996

תאריך הישיבה: י"ז בחשון התשע"ה (10.11.14)

בשם המבקשת: עו"ד נעימה חנאווי

בשם המשיב: עו"ד דן באומן

החלטה

רקע

א. המשיב מואשם בכתב אישום בשני מעשי רצח של שתי בנות זוגו, האחת ב-1944 והאחרת ב-2009. הוא עצור מזה כשנתיים. במהלך תקופה זו נקבעה בהליכי המעצר תשתית ראייתית לכאורית באשר לרצח מ-2009, אך בית המשפט המחוזי סבר כי לא הוצגה תשתית ראייתית לכאורית לעניין הרצח מ-1994; עררים בעניין זה נדחו, משנקבע כי המסוכנות הכרוכה בפרשת הרצח מ-2009 די בה עמוד 1

למעצר עד תום ההליכים, בנוסף לחשש שיבוש. המעצר הוארך עד כה חמש פעמים, ועתה - כנמסר - תמה פרשת הראיות ונקבעו תאריכים לסיכומים ולהשלמת טיעונים בעקבותיהם, אשר תהיה ב-26 במארס 2015.

הבקשה והדין

ב. הבקשה עניינה העיקרי מסוכנות. המבקשת סבורה שזו בעינה, ואף שהיתה ממוקדת בנשים המנוחות מעידות הראיות לכאורה על אופי המשיב, וכן מובע חשש לשיבוש ולהימלטות.

ג. בא כוח המשיב טען, כי משתדרש הארכה נוספת על פי לוח הזמנים שנקבע ומשתהא עתה הפסקה בדיונים לכחמישה חודשים, עולה כי הכרעת הדין תהא כנראה לאחר הפגרה. לטענת המשיב, הוברר בהיבט הראייתי כי לא רק שאין ראיות לכאורה לגבי אישום הרצח מ-1994, אלא גם ראיות הקשורות לאישום מ-2009 הוכחו כלא אמת, וגם יש סבירות - על פי חוות דעת רפואית - שהמנוחה בפרשת 2009 נפטרה על רקע טבעי. הוסף, כי אין עוד אפשרות שיבוש, משתמה, פרשת הראיות; גם אין חשש אמיתי להימלטות כיון שהמשיב מוכר ברבים. ואין מסוכנות שכן אין תרחיש כי ייפגע אדם נוסף; על כן - ככל שיש מקום ליצוק תוכן בחזקת החפות, יש לשיטתו לבדוק חלופות מעצר.

הכרעה

ד. לאחר העיון החלטתי להיעתר לבקשת המדינה. כפי שנאמר פעמים אינספור, תפקידו העיקרי של בית המשפט בתיקים לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה-מעצרים), תשנ"ו-1996 הוא בקרת ההליך. במקרה דנא אין חולק כי ההליך מתנהל כסדרו, והגיע לישורת שלפני האחרונה. מדובר בשני מעשי רצח, ואין חולק - כך גם ציין הסניגור - כי המדובר בתיק מורכב. בקרת ההליך אינה מצדיקה התערבות במעצר. אשר לכרסום הנטען בראיות גם לגבי הרצח מ-2009, מקומה של התיחסות לכך הוא בבקשה לעיון וחוזר לפי סעיף 52 לחוק המעצרים, וכבר העירה השופטת ברק-ארז בבש"פ 5441/14 בפרשה זו, בהחלטתה מיום 14.8.14 (פסקה 14), כי "... כל טענותיו הנוספות של המשיב בדבר כרסום לכאורה בחומר הראיות מקומן במסגרת בקשה לעיון וחוזר ולא בהליך דנא...". כך גם עתה, בלא שאביע דעה לגוף הטענות.

ה. נוכח השלב בו מצוי המשפט והמסוכנות שבפרשה, איני רואה כי עילות המסוכנות וההימלטות פסו.

ו. על כן מוארך בזה מעצר המשיב ב-90 ימים נוספים מיום 18.11.14, או עד למתן פסק דין בתפ"ח 47934-11-12 בבית המשפט המחוזי מרכז-לוד, לפי המוקדם.

ניתנה היום, י"ח בחשוון התשע"ה (11.11.2014).

שׁוֹפֵט
